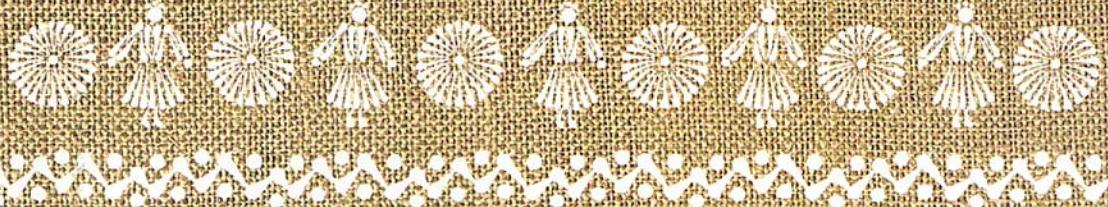
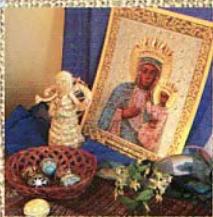
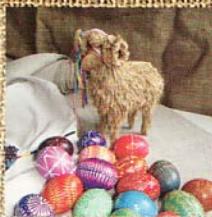

ЛЕМКІВСЬКА ПИСАЛКА ~ ТРАДИЦІЇ ТА СУЧАСНІ ТЕАДЕАЦІЇ

Каталог виданий коштом:
Львівської обласної організації
Всеукраїнського товариства "Лемківщина",
Голова організації - Степан Майкович
Фундації дослідження Лемківщини,
Голова Фундації - Петро Гандяк
Галини Вихованської - директора ДШНМ,
Лілеї Кvasниці-Амбіцької - заступника директора
з методичної роботи ДШНМ,
Марії Янко - керівника гуртка-методиста, ДШНМ

Писанку пишуть не руки, а душа...

Для усіх українців, свідомо чи навіть підсвідомо, писанка є безсумінним символом нового життя, відродження із небуття, символом сонця і процвітання. Недарма кажуть, що поки люди пишатимуть писанки, доти диявол не зможе владарювати на нашій землі. Для нас, лемків, саме лемківська писанка є символом відродження із забуття, символом віднайдення свого «я», символом збереження своєї ідентичності, своєї культури, своєї традиції.

У радянський час нам нав'язали певний стандарт українізованої України, де регіональні відмінності нівелювалися, щоб применшити, і навіть зневажити багатство української культури. Всі мали вибиратися в українізований стандартизований варіант стройів із вишиванками, шароварами, віночками, плахтами. Писанка теж мала стати стандартною. Проте тим українці й багаті, що кожен регіон, кожне село, навіть кожна хата зберігали і розвивали свій неповторний орнамент, свій неповторний колорит у гроні української культури.

Довгий час лемківська писанка була знана лише серед лемків та митців, дехто навіть зважувався називати її примітивно простою. Але спробуйте-но її написати! Це не менш складно, аніж знамениті гуцульські писанки, і потребує неабиякої майстерності та терпіння. А ще можна сміливо наголосити, що лемківські писанки орнаментувалися найдробнішим письмом - краплею-словом, її основним символом на них є сонце – мірило життя на землі.

Сьогодні спільними зусиллями лемківської громади лемківська писанка напово завойовує світ. І вона символізує відродження лемківської спільноти, яку зневажили і розтерзали тоталітарні режими, символізує відновлення історичної справедливості, коли не тільки маєш право жити на своїй Богом даний землі, але й маєш право залишатися собою.

Справжню писанку пишуть не руки, а душа. Тож нехай з молитвою наша душа здіймається до Бога!

Софія Федина,

Голова Світової Федерації Українських Лемківських Об'єднань

З давніх - давен жили лемки на своїх етнічних землях. Та на жаль трагічні події другої Світової війни розкидали їх по цілому світу. Прекрасна українська княжка земля, Лемківщина, сьогодні в руїнах. Спалені українські оселі, знищений віковічний дорібок працьовитої вітки українського народу - українців-лемків. Там, де були лемківські хижі, сьогодні ліс росте. Де родився хліб - дики хліб, терніна, ялівець, тільки кладовища нагадують кому належала ця земля. Українські прізвища на надгробках - німі свідки. Тут цілі родини, з покоління до покоління.

Різні причини склалися на те, що на Лемківщині, впродовж віків витворювалася своєрідна культура з різними її відмінними періодами. Наше завдання сьогодні зберегти та примножити те, що не до кінця втрачено. Власне такі завдання ставлять перед собою організатори вже V Всеукраїнського фестивалю – конкурсу «Лемківська писанка».

Писанка – це символ відродження, а Великдень – одне з найбільших свят у християнському світі. У Великодній піст на Лемківщині писали писанки, а коли в родині ніхто не вмів писати писанку, зверталися до майстрів. Тому в кожній лемківській хижі на столі з року в рік лежали писанки. Творення писанки – це цілій обряд, який здавна був пошанований на Лемківщині.

Орнаментика лемківської писанки особлива. Вона є предметом обговорення не лише дослідників народної творчості, але сучасних писанкарів, та поширена на теренах цілої України. V Всеукраїнський фестиваль писанки – це ще одна можливість зустрічі з лемківською писанкою, з мистецьким явищем – яке передається з покоління в покоління і є символом невмируючої лемківської культури.

Степан Майкович,

*Голова Львівської обласної організації
Всеукраїнського товариства Лемківщина*

Проведення фестивалю «Лемківська писанка» у Львові в Дитячій школі народних мистецтв став доброю традицією для всієї лемківської громади. Цьогорічний V фестиваль вносить новинку, так як буде проводитися не тільки майстер-клас писанки, але й конкурс серед майстрів (майстринь) – писанкарів, дітей по декількох вікових категоріях. Тішить нас те, з кожним роком проведення цього фестивалю набуває все більшої популярності не тільки по всій Україні, а й за кордоном. Географія наших гостей фестивалю все більше розширяється.

Програма фестивалю дуже насичена. При проведенні майстер-класу кожен бажаючий має можливість власноруч попробувати написати писанку. Спостерігаючи за написанням писанок діти, дорослі мають можливість пізнати техніку та особливості написання писанки, щоб в подальшому самому їх писати.

При проведенні круглого столу гості мають можливість почути про особливості орнаментики лемківської писанки з виступів дослідників народної творчості, самих писанкарів. На короткий час Львів наче перетворюється в центр писанкарства. Тішить нас те, що проведення майстер-класів написання писанок набув широкого поширення і в інших місцях і місцях Львівщини і України. Цього року до проведення фестивалю «Лемківська писанка» долучився католицький університет у Львові і перший день фестивалю проведено в університеті. Фестиваль збагачує досвідом і самих писанкарів. Їхні обміни думками з історії написання писанок дуже цікаві і почальні.

Даний фестиваль – це ще одна спроба зустрітися в мистецькому просторі з лемківською писанкою, відчути її неповторну красу, естетичну магію і художню цінність.

Надімося, що наша тісна співпраця з Дитячою школою народних мистецтв буде й надалі продовжуватися і з кожним роком фестиваль буде наповнюватися чимось новим у своєму репертуарі.

Надімося, що повернеться до нашого фестивалю і міська влада, яка останні два роки нас ігнорує. Тогорічний початок співпраці з обласною Радою повинен поглиблюватися і в наступні роки.

Хай щорічний фестиваль «Лемківська писанка», що проходить в переддень Великодніх свят, надає всім учасникам і гостям фестивалю гарного святового заряду і настрою на всі свята і ще довго після свят.

Тож до зустрічі на кожному фестивалі!

Петро Гандяк,

Голова Фундації дослідження Лемківщини

Збереження традиції та її роль у вихованні підростаючого покоління

Сучасне суспільство характеризується зростанням національної самосвідомості, прагненням зрозуміти і пізнати історію, культуру свого народу. Особливо гостро постає питання глибокого і наукового обґрунтування національно-регіональних факторів у вихованні дітей, бо збереження і відродження культурної спадщини починається зі свого краю і відіграє важливу роль у вихованні підростаючого покоління.

Спадщина кожного народу містить цінні ідеї і досвід виховання. Національна самосвідомість або етнічна ідентичність, як усвідомлення своєї присаджності до певного етносу, формується у дитині в перші роки її життя. Саме цей період є визначальним у становленні основ характеру і виробленні норм поведінки. Обряди, традиції, звичаї супроводжують людину від народження до смерті, організовуючи її трудову і соціальну діяльність та особисте життя. Обов'язкові для всього суспільства, вони духовно згуртовують народ, який по-особливому ставиться до святкування Різдва та Великодня. Наше минуле - це фундамент стабільного, повнокровного життя в сьогодні і запорука розвитку в майбутньому. Педагоги Дитячої школи народних мистецтв

звертаються до народної педагогіки не тільки тому, що це джерело мудрості, запасник педагогічної думки і морального здоров'я, але і тому що це наші витоки і тому, наше завдання сьогодні:

- допомогти дитині згадати свою національну і родову пам'ять;
- поважати і шанувати пам'ять предків;
- систематично і цілеспрямовано залачати дітей до витоків народної культури.

Лемківська писанка помітне явище у світовій етнокультурі. Вона надзвичайно популярна і пізнатильна. Завдяки техніці написання від краплі, яка перетворюється в слозу, завдяки збереженню працівніх знаків, символів. На базі ДШНМ уже багато років проводиться фестиваль «Малечат вірить писанку», до якого залишаються не тільки вихованці школи, а й діти багатьох навчальних закладів міста Львова. Під час фестивалю учасники спілкуються з народними майстрами, ознайомлюються з символами писанки, навчаються техніки написання тощо.

Проект «Лемківська писанка» триває п'ятий рік, кожного року завершується Великоднім виставкою у Музеї етнографії та художнього промислу у місті Львові. Такі виставки представляють твори найкращих писанкарів України, які популяризують техніку написання лемківської писанки, таким чином, розвивають лемківську культуру. Поруч з цими витворами народного лемківського промислу експонуються писанки учасників майстер-класів. Від цих писанок віс теплом та енергетикою авторів.

Уважаю, що проведення такого фестивалю має важливу роль у вихованні підростаючого покоління.

Галина Вихованска,

Директор ДШНМ, член Національної спілки художників України, автор і керівник проекту

Ялко Марія

м. Львів

Зіра Продъ-Терех

м. Львів

Марія Троць
м.Львів

Ольга Кішак-Федоро

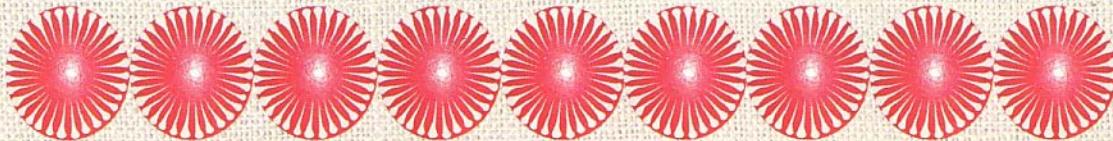
М.Львів

Тереза Кищак

м. Львів

Марія Кривінська

м. Львів

Петро Данилюк

м. Кременець, Тернопільська обл.

Анжеліка Копонюк
Ярослав Осадча
м. Тернопіль

Любов Романів

м. Київ

Анна Кирпач

м. Івано-Франківськ

Дзюб-Мельник Оксана

м. Львів

Ольга Кашевко

м. Яремче, Франківська обл.

Тетяна Семенець

м. Тернопіль

Галина Проуць

м. Бережани, Тернопільська обл.

Славень Лемківській Писанці

вірш: Богдан Пастух

музика: Яромир Делікатний

Ско - ти - ла - ся вес - на під ан - гель съке кри - ло Гос -
под - ня Прав - да зми - ром воск - ре - са - ла Сон - це квіт - кою під вос - ком о - жи - ло Пла-

Приспів

не - та на - ша пи - сан - ко - ю ста - ла Пи - сан - ко мо - я бать - ківсь - ка - я Страж -
дал - ниць - ку слю - зу до се - бе при - гор - та - сш Пи - сан - ко мо - я лем - ківсь - ка - я по -
чат - ку і кін - ця не ма - - еш

1) Скотилася весна під ангельське крило,
Господня Правда з миром воскресала,
Сонце квіткою під воском ожило,
Планета наша писанкою стала.

2) З молитвою у серці прокинулось перо,
Світ прашурів у фарбах обновився,
Усе, що на душі, на писанку лягло,
Обряд любови Божої звершився.

Приспів:

Писанко моя, батьківська!
Страждалницею слізу до себе пригортаеш.
Писанко моя, лемківська,
Початку і кінця не масеш.

Приспів

3) Символом життя є писанка моя,
Вірою в безсмертя, що зійшла з небес.
Вдячним буду Богу за життя і я.
Славмо Бога! Наш Христос воскрес!

Приспів

Символіка лемківської писанки

СОНЦЕ – Належить до най давніших солярних мотивів у писанковій орнаментиці. Сонце зображають іноді як коло, рожа, спіраль; то воно спокійне, іноді в русі, деколи промінє. Сонце – джерело світла, символ життя.

ЗВІЗДА – Улюблений мотив усіх видів мистецтва. Її з парним числом промінців вважають провісником щастя. Людина із зірок вичитувала дані, потрібні для польової роботи. Люди біртили, що кохан з нас має свою зірку.

ВОДА - Людина без води не може жити, і тому з давніх-давен оселялась біля рік і потоків. В народному понятті вода виступає символом матеріального достатку (без достатності води не буде брожка). Водою кропили, водою лікували. Була це свячена вода. В народному фольклорі, найчастіше, в піснях, вода – символ чистоти і вільності.

ДЕРЕВО - В народних віруваннях існував і фантастичний зв'язок між людиною та деревом. Згідно відгукам стародавньої слов'янської віри – дерево має “душу” – і ставились до нього, як до людини. Існував звичай за одне вирубане фруктове дерево садовити сім молодих дерев.

КВІТКА - На писанці квітка належить до найбільш поширених і улюблених. Вони оздоблюють людське життя. В народній поезії до квітів прирівнюють дітей, дівчат...

ЛАСТИВКА - Ластівка з символом весни, брожка, щастя.

БДЖОЛА - “Працьовитий, як бджола”. Про бджолу не кажуть, що здохнула, як по відношенню до інших комах чи тварин, про бджолу кажуть, що загинула. Це прояв найвищої пошани до бджоли.

СНІП – Символ родючості, багатого брожка зернових, сподівання мати в наступному році добрий, багатий хліб.

РИБА - Мотив риби належить до символічних знаків (рибалки – апостоли) і з християнством найбільш повязаний.

ВУЖ - Домовий бужок, який знаходиться біля кожної селянської хати – він охороняє її від напасті, вогню, води і хвороб.

ПАВУК - Ця комаха мала в минулому визначне культове значення. Вона вважалася корисною. Поважали її охороняли її віддавна. Павутиння у стайні селяни охороняли протягом цілого року. “Нема павучини – нема сметани”. “Коли Пречиста утікала з маленьким Христом, то павук за ними замотував сліди, за що вона його позначила хрестиком. Тому павука не треба вбивати...”

СЕРЦЕ – Як мотив народної орнаментики – є улюбленим не лише у писаночках, а й у вишивках. Розвиток народної творчості більш пов'язував серце з любовю.

ВІНОЧОК – Орнаментальний мотив, дуже поширений в народному мистецтві, майже всіх народів – він однаково багатий у вишивках і у писанках. У весільних обрядових піснях віночок має глибоке традиційне значення: Віночок починати – щастячко закладати. Пастухи традиційно на Юра в'ять з перших квітів “жовтого лотою” вінки на рогату худобу.

*Марія Янко,
керівник гуртка - методист ДШНМ*

Соломія Семчик

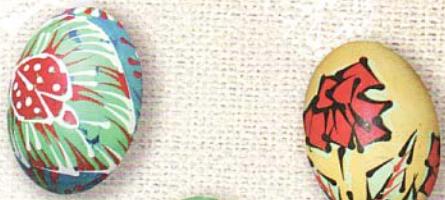
М.Львів

Ольга Петрико

м. Львів

Марія
Трухан-Колеснікова
м.Львів

Лігія Зобк

с. Комарно, Городоцького р-ну,
Львівської обл.

Надія
Шкимба-Нагловська
м.Калуш, Івано-Франківська обл.

Емілія Гвоздюк

с. Сокільники, Пустомитівський р-н, Львівської обл.

Марія Станкевич

м. Львів

Юлія Бурко

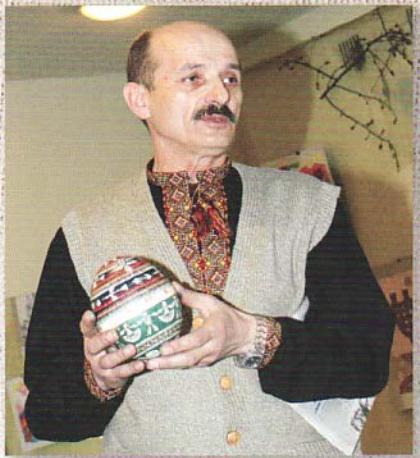
м.Червоноград, Львівська обл.

Олена Іваночко

с. Солонка, Пустомитівського р-ну
Львівської області

Зеновій Певонжик

с. Звенигород, Бучацький р-н,
Тернопільської обл.

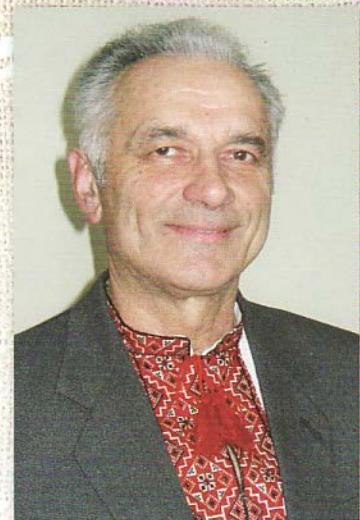
Ольга Барна

М. Львів

Володимир Прислонський

с. Шилівка, Зиньківського р-ну
Полтавської обл.

Зеловія Шульга

м. Львів

Микола Палійчук

с.Чорний Potік, Надвірнянський р-н,
Івано-Франківська обл.

Ольга Кровицька

кандидат філологічних наук,
старший науковий співробітник
Інституту українознавства
ім. І. Кріп'якевича НАН України

текстовий редактор

Ольга Ковалісько

культурорганізатор Львівської
Дитячої школи народних мистецтв,
координатор фестивалю

Лілія Квасниця-Амбіцька

заступник директора з методичної роботи
Львівської Дитячої школи народних мистецтв,
член Національної спілки художників України

куратор проекту

Упорядники:

Галина Вихованська

Директор Львівської

дитячої школи народних мистецтв,
член Національної спілки
художників України

Віктор Солинко

ФОТО:

Віктор Солинко

Галина Вихованська

Марія Янко

Орест Рабик

Лемківська церква
св. св. Володимира і Ольги.
Львів, "Шевченківський Гай"

Макет і дизайн:
Віктор Солинко

v.solynko@gmail.com
098-575-63-27
093-844-83-83
066-367-00-99

ДИТЯЧА ШКОЛА
НАРОДНИХ
МИСТЕЦТВ

ЛЬВІВ • 2013

Музей етнографії
та художнього промислу
Інституту народознавства
НАН України у Львові.

